

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Mykronor 5 mikrog/ml, injektio-/infusioneeste, liuos

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

1 ml injektio-/infusioneestettä sisältää 10 mikrogrammaa noradrenaliinitartraattimonohydraattia vastaten 5 mikrogrammaa vedetöntä noradrenaliinia.

Yksi 20 ml injektiopullo sisältää 200 mikrogrammaa noradrenaliinitartraattimonohydraattia vastaten 100 mikrogrammaa vedetöntä noradrenaliinia.

Yksi 50 ml injektiopullo sisältää 500 mikrogrammaa noradrenaliinitartraattimonohydraattia vastaten 250 mikrogrammaa vedetöntä noradrenaliinia.

Apuaine, jonka vaikutus tunnetaan

Tämä lääkevalmiste sisältää natriumia.

1 ml injektio-/infusioneestettä sisältää 3,54 mg natriumia vastaten 0,15 mmol.

Yksi 20 ml injektiopullo sisältää noin 71 mg natriumia vastaten 3 mmol.

Yksi 50 ml injektiopullo sisältää noin 177 mg natriumia vastaten 7,5 mmol.

Täydellinen apuaineluetelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Injektio-/infusioneeste, liuos.

Kirkas ja väritön liuos, jossa ei ole näkyviä hiukkasia.

pH: 3,7–4,1

Osmolaliteetti: 260–320 mOsm/kg.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Perioperatiivisen verenpaineen palauttaminen ja ylläpitäminen spinaali- tai yleisanestesian indusoiman hypotension yhteydessä aikuisilla.

4.2 Annostus ja antotapa

Tämä lääkemuoto ja vahvuus soveltuvat perioperatiiviseen käyttöön. Vahvuutta ei ole säädetty hätätilanteessa käytööä varten.

Annostus

Tätä lääkevalmistetta ei saa laimentaa ennen käytööä. Se on käyttövalmis eikä sitä saa sekoittaa muiden lääkevalmisteiden kanssa. Lääkevalmiste soveltuu annettavaksi injektiona tai jatkuvana infuusiona ääreislaskimokatetrin kautta.

Potilasta on valvottava tarkasti noradrenaliinihoidon ajan.

Noradrenaliinia saa antaa vain sen käyttöön perehtynyt terveydenhuollon ammattilainen asianmukaisissa tiloissa, joissa potilasta voidaan seurata tarkasti.

Infuusionopeus hoitoa aloitettaessa

Infuusion aloitusannos on 0,02–0,05 mikrog/kg/min noradrenaliinia (vastaten 0,04–0,1 mikrog/kg/min noradrenaliinitartraattia). 5–10 mikrogramman aloitusannos noradrenaliinia (10–20 mikrogrammaa noradrenaliinitartraattia) i.v.-boluksena voidaan antaa ennen infuusion aloittamista spinaalianestesian tai yleisanestesian induktion jälkeen.

Annostitrasus

Kun noradrenaliini-infusio on aloitettu, annosta voidaan nostaa tai laskea hoitavan lääkärin harkinnan mukaan riittävän tavoiteverenpaineen ylläpitämiseksi perioperatiivisen jakson aikana. Annos tulee säättää potilaan iän, painon ja kliinisen tilan mukaan.

5–10 mikrogrammaa noradrenaliinia (10–20 mikrogrammaa noradrenaliinitartraattia) i.v.-boluksena voidaan antaa, jos verenpaineen nopea nostaminen on tarpeen.

Noradrenaliini-infusio liuos 5 mikrogrammaa/ml noradrenaliini-emäs			
Potilaan paino	Annostus (mikrog/kg/min) Noradrenaliini-emäs	Annostus (mikrog/kg/min) noradrenaliinitartraattia	Infuusionopeus (ml/h)
50 kg	0,01	0,02	6
	0,02	0,04	12
	0,03	0,06	18
	0,04	0,08	24
	0,05	0,1	31
	0,06	0,12	36
	0,07	0,14	42
	0,08	0,16	48
60 kg	0,01	0,02	7,2
	0,02	0,04	14,4
	0,03	0,06	21,6
	0,04	0,08	28,8
	0,05	0,1	36
	0,06	0,12	43,2
	0,07	0,14	50,4
	0,08	0,16	57,6
70 kg	0,01	0,02	8,4
	0,02	0,04	16,8
	0,03	0,06	25,2
	0,04	0,08	33,6
	0,05	0,1	42
	0,06	0,12	50,4
	0,07	0,14	58,8
	0,08	0,16	67,2
80 kg	0,01	0,02	9,6
	0,02	0,04	19,2
	0,03	0,06	28,8
	0,04	0,08	38,4
	0,05	0,1	48
	0,06	0,12	57,6
	0,07	0,14	67,2
	0,08	0,16	76,8
90 kg	0,01	0,02	10,8
	0,02	0,04	21,6
	0,03	0,06	32,4
	0,04	0,08	43,6
	0,05	0,1	54

Noradrenaliini-infusio liuos 5 mikrogrammaa/ml noradrenaliini-emäs			
Potilaan paino	Annostus (mikrog/kg/min) Noradrenaliini-emäs	Annostus (mikrog/kg/min) noradrenaliinitartraattia	Infusionopeus (ml/h)
	0,06	0,12	64,8
	0,07	0,14	75,6
	0,08	0,16	86,4

Hoidon kesto ja seuranta

Noradrenalinin antoa on jatkettava niin kauan, kuin on tarpeen riittävän verenpaineen ja kudosperfuusion ylläpitämiseksi perioperatiivisen jakson aikana.

Hoidon lopettaminen

Infusionopeutta on vähennettävä asteittain, koska infusioon äkillinen keskeyttäminen saattaa aiheuttaa akuutin hypotension.

Maksan tai munuaisten vajaatoiminta

Kokemusta maksan tai munuaisten vajaatoimintaa sairastavien potilaiden hoidosta ei ole.

Iäkkääät potilaat

Annos on valittava yleensä varoen aloittaen annostusohjeiden pienemmästä päästä, koska iäkkäillä on useammin maksan, munuaisten ja sydämen vajaatoimintaa sekä liitännäissairauksia tai muita lääkehoitoja.

Pediatriset potilaat

Tämä lääkevalmiste on tarkoitettu vain aikuisille.

Noradrenalinin turvallisuutta ja tehoa alle 18 vuoden ikäisten lasten hoidossa ei ole vielä varmistettu. Tietoja ei ole saatavilla.

Antotapa

Laskimoon.

Tämä lääkevalmiste on käytövalmis liuos vain kertakäyttöön, eikä sitä saa laimentaa ennen käyttöä.

Lääkevalmiste voidaan antaa bolusinjektiiona tai jatkuvana infusiona ääreislaskimokatetrin kautta. Infusio voidaan antaa kontrolloidulla nopeudella joko ruiskupumppua, infusioipumppua tai tippalaskinta käytäen.

Infusiokohta

Tämä lääkevalmiste on annettava infusiona ääreis- tai keskuslaskimokatetrin kautta.

4.3 Vasta-aiheet

Yliherkkyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

Ei saa käyttää yhdessä syklopropaanin ja halotaanianestesia-aineiden kanssa. Yhteisvaikutukset, ks. kohta 4.5.

4.4 Varoitus ja käyttöön liittyvät varotoimet

Tämä lääkevalmiste voidaan antaa injektiiona tai infusiona ääreislaskimokatetrin kautta.

Infusio on annettava kontrolloidulla nopeudella joko ruiskupumppua, infusioipumppua tai tippalaskinta käytäen. Tämä läkemuoto ja vahvuus soveltuvat perioperatiiviseen käyttöön. Vahvuutta ei ole säädetty hätätilanteessa käyttöä varten.

Noradrenaliinia on käytettävä vain yhdessä sopivan veren tilavuutta korvaavan hoidon kanssa.

Jos noradrenaliinia annetaan jatkuvasti verenpaineen ylläpitämiseksi ilman veren tilavuutta korvaavaa hoitoa, seurauksena saattaa olla vaikea periferaalinen ja viskeraalinen vasokonstriktio, alentunut munuaisperfuusio ja virtsanerityksen vähenneminen, heikentynyt systeeminen verenvirtaus ”normaalista” verenpaineesta huolimatta, kudoshypoksia ja maitohappoasidoosi. Veren tilavuutta korvaavaa hoitoa voidaan antaa ennen ja/tai samanaikaisesti tämän lääkevalmisteen kanssa. Jos kuitenkin kokoverta tai veriplasmaa annetaan veritila vuoden lisäämiseksi, annetaan se noradrenaliinista erillään (esim. käyttämällä y-liitosta ja erilliästä säiliötä samanaikaisesti annettaessa). Voimakkaiden vasopressoreiden pitkäkestoinen anto saattaa aiheuttaa plasman volyyymivajetta, mikä on jatkuvasti korjattava asianmukaisella neste-elektrolyyttikorvaushoidolla. Jos plasmatilavuutta ei korjata, hypotensio voi palata noradrenaliini-infusioon lopettamisen jälkeen tai verenpaineen ylläpitämisen vaaranan on vaikea perifeerinen tai viskeraalinen vasokonstriktio (esim. alentunut munuaisperfuusio) sekä verenvirtauksen ja kudosperfusion vähenneminen, mistä seuraa kudoshypoksia ja maitohappoasidoosi sekä mahdollisia iskeemisiä vaurioita. Raajojen kuoliota on raportoita harvinaisissa tapauksissa.

Hoidossa on oltava erityisen varovainen, jos potilaalla on tromboosi sepelvaltimossa, suoliliepeessä tai ääreisverisuonessa, koska noradrenaliini saattaa pahentaa iskemiaa ja laajentaa infarktialuetta.

Noradrenaliinia tulee antaa vain, jos hoitavan lääkärin mielestä sen antaminen on tarpeen henkeä pelastavana toimenpiteenä. Erityistä varovaisuutta on noudatettava potilailla, joilla on maksan vajaatoiminta, vaikea munuaisten vajaatoiminta, iskeeminen sydänsairaus tai kohonnut kallonsisäinen paine. Hypotensiivisten potilaiden hoidossa on oltava varovainen myös sydäninfarktin jälkeen ja sepelvaltimotautipotilailla, etenkin jos potilas sairastaa Prinzmetal-in anginaa, diabetesta, verenpainetautia tai kilpirauhasen liikatoimintaa (ks. kohta 4.8).

Läkkääät potilaat saattavat olla erityisen herkkiä noradrenalinin vaikuttuksille, koska heillä on useammin maksan, munuaisten ja sydämen toimintahäiriötä sekä liitännäissairauksia tai muita lääkehoitoja.

Noradrenaliinia ei suositella käytettäväksi lapsille (ks. kohdat 4.2 ja 5.2).

Noradrenaliinia saa antaa vain sen käyttöön perehtynyt terveydenhuollon ammattilainen asianmukaississa tiloissa, joissa potilasta voidaan seurata tarkasti. Kun aiheellista, ennen tämän valmisteen antamista ja/tai koko hoidon ajan potilas pidetään makuulla, jalat kohotettuna ja annetaan asianmukainen nestekorvaushoito (verta tai nesteitä). Noradrenaliinia infusoitaessa verenpainetta ja virtausnopeutta on tarkkailtava säännöllisesti hypertension välttämiseksi. Siksi on toivottavaa, että verenpainetta tarkkaillaan kahden minuutin välein infuusion aloitushetkestä alkaen siihen asti, että haluttu verenpainetaso on saavutettu, ja sen jälkeen viiden minuutin välein, jos antamista jatketaan. Virtausnopeutta on seurattava jatkuvasti, eikä potilasta saa koskaan jättää valvomatta noradrenaliinin annon aikana. Hypertensio saattaa lopulta johtaa akuuttiin keuhkoedemaan, sydämen rytmihäiriöihin ja sydänpysähdykseen.

Sydämen rytmihäiriötä saattaa esiintyä, kun noradrenaliinia käytetään yhdessä sydäntä herkistävien lääkeaineiden kanssa, ja ne ovat todennäköisempä potilailla, joilla on hypoksia tai hyperkapnia.

Noradrenaliini-infusio on lopetettava asteittain, koska sen äkillinen keskeyttäminen saattaa aiheuttaa verenpaineen voimakkaan laskun.

Läkkäille ja okklusiivista tautia sairastaville potilaille tulee välttää valmisteen antamista alaraajojen laskimoihin mahdollisen vasokonstriktion vuoksi (ks. kohta 4.2 – Infusiokohta).

Ekstravasaatio

Infusiokohtaa on tarkkailtava usein jatkuvan virtauksen varmistamiseksi. Varovaisuutta on noudatettava, jotta noradrenaliinin ekstravasaatiota kudoksiin voidaan välttää, koska lääkkeen verisuonia supistava vaikutus voi aiheuttaa paikallista nekroosia. Ihon vaaleneminen kanyloidun verisuonen ympäriä, joskus ilman näkyvää ekstravasaatiota, kertoo suonenseinämäsuonten supistumisesta ja verisuonen seinämän läpäisevyyden lisääntymisestä, mikä saattaa aiheuttaa noradrenaliinin vuotamisen suonesta ympäröivään kudokseen. Tämä voi harvinaisissa tapauksissa

edetä pinnalliseen ihmisen kuoriutumiseen, etenkin kun infusio annetaan iäkkäille tai tukkeutuvia verisuonisairauksia sairastaville potilaille jalan laskimoihin. Jos tällaista ihmisen vaalenemista esiintyy, tulisi harkita infusioikohdan vaihtamista, jotta paikallisen vasokonstriktion vaikutukset häviävät.

TÄRKEÄÄ – Ekstravasaatioiskemian antidootti

Ihmisen kuoriutumisen ja nekroosin estämiseksi ekstravasaatiopaikalla, alue on infiltroitava niin pian kuin mahdollista 10-15 ml:lla keittosuolaliuosta, jossa on 5-10 mg alfasalpaaja fentolamiinia. Ruiskuun kuumitetaan ohut hypoderminen neula ja liuosta infiltroidaan koko alueelle, mikä on helposti havaittavissa kylmänä, kovana ja kalpeana alueena. Fentolamiinin aiheuttama sympaattisen hermoston salpaus aiheuttaa välittömästi näkyvän paikallisen hyperemisen vasteen, jos alue infiltroidaan 12 tunnin sisällä. Fentolamiinia pitää antaa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ekstravasaatio on havaittu ja noradrenaliini-infusio pitää lopettaa.

Tämä lääkevalmiste sisältää 71 mg natriumia per 20 ml injektiopullo, joka vastaa 3,6 % WHO:n suosittelemasta natriumin 2 g:n päivittäisestä enimmäissaannista aikuisille.

Tämä lääkevalmiste sisältää 177 mg natriumia per 50 ml injektiopullo, joka vastaa 8,9 % WHO:n suosittelemasta natriumin 2 g:n päivittäisestä enimmäissaannista aikuisille.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Välteettävät yhdistelmät

- Höyrystyvä halogenoidut anestesia-aineet: vaikeat kammioperäiset rytmihäiriöt (sydämen ärttyvyden lisääntyminen).
- Imipramiini, guanetidiini, reserpini: paroksysmaalin hypertensio, rytmihäiriöiden mahdollisuus (sympatomimeettien takaisinoton esto hermopäätteisiin).
- Serotoniniset ja adrenergiset masennuslääkkeet: paroksysmaalin hypertensio, rytmihäiriöiden mahdollisuus (sympatomimeettien takaisinoton esto hermopäätteisiin).

Yhdistelmät, jotka edellyttävät varovaisuutta

- Epäselektiiviset MAO-estäjät: sympathomimeettien pressorivaikutuksen voimistuminen, joka on yleensä kohtalainen. Yhdistelmää tulee käyttää vain huolellisessa valvonnassa.
- Selektiiviset MAO-A-estäjät, line solidi, metyleenisini: ekstrapoloimalla ei-selektiivisistä MAO-estäjistä: pressorivaikutuksen voimistuminen vaara. Yhdistelmää tulee käyttää vain huolellisessa valvonnassa.

Varovaisuutta on noudatettava, kun noradrenaliinia käytetään yhdessä beetasalpaajien kanssa, koska seurausena voi olla valkea hypertensio.

Varovaisuutta on noudatettava, kun noradrenaliinia käytetään yhdessä seuraavien lääkeaineiden kanssa, koska ne voivat lisätä sydänvaikutuksia: kilpirauhashormonit, sydänglykosidit, rytmihäiriölääkkeit.

Torajyväalkaloidit tai oksitosiini saattavat lisätä verenpainetta kohottavaa ja verisuonia supistavaa vaikutusta.

Propofolin ja noradrenaliinin samanaikainen antaminen voi johtaa propofoli-infusio-oireyhtymään (PRIS).

Noradrenaliini-infusio liuosta ei saa sekoittaa muiden lääkeaineiden kanssa.

4.6 He de lmällisyys, raskaus ja imetys

Raskaus

Ei ole olemassa tietoja tai on vain vähän tietoja noradrenaliinin käytöstä raskaana oleville naisille. Ei ole tehty riittäviä eläinkokeita lisääntymistoksiuden selvittämiseksi. Noradrenaliini saattaa heikentää

istukan perfusioita ja aiheuttaa sikiölle bradykardiaa. Se saattaa myös aiheuttaa raskauden aikana kohdun supistumisen ja aiheuttaa sikiölle asfyksiaa raskauden loppuvaiheen aikana. Näitä sikiölle mahdollisesti aiheutuvia riskejä on siksi punnittava äidin mahdollisesti saamiin hyötyihin nähdien. Tämän lääkevalmisten käyttöä ei suositella raskauden aikana ellei raskaana olevan potilaan kliininen tilanne edellyttää hoitoa noradrenaliinilla.

Imetys

Ei tiedetä, erityykö noradrenaliini ihmisen rintamaitoon. Noradrenaliini ei kuitenkaan imetydy suun kautta annettuna, ja siten altistumisella rintamaidon kautta ei odoteta olevan haitallisia vaikuttuksia imetettävälle lapselle. Tätä lääkevalmista voi käyttää varoen rintaruokinnan aikana.

Hedelmällisyys

Tutkimuksia noradrenaliinin vaikutuksesta hedelmällisyyteen ei ole tehty.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn

Tietoja ei ole saatavilla. Noradrenaliinia käytetään tilanteissa, joissa autolla ajaminen tai koneiden käyttö ei ole mahdollista.

4.8 Hattavaikutukset

Taulukossa 1 esitetään hattavaikutukset, joita on koettu noradrenaliinhoidon yhteydessä. Nämä tiedot on suureksi osaksi koottu spontaanista hattavaikutusilmoituksista, ja koska niiden perusteella on vaikea laskea esiintymistä, on alla mainittujen hattavaikutusten esiintymistä tunteeton (koska saatavissa oleva tieto ei riitä esiintyvyyden arviointiin). Hattavaikutukset on esitetty kussakin elinjärjestelmälaukassa esiintymistäheyden mukaan alenevassa järjestyksessä.

Taulukko 1: Spontaaneihin hattavaikutusilmoituksiin perustuvat noradrenaliinin hattavaikutukset

Elinjärjestelmälaukka	Hattavaikutukset
Psyykkiset häiriöt	Ahdistuneisuus, unettomuus
Hermosto	Ohimenevä päänsärky, vapina, heitehuimaus
Silmät	Akuutti glaukooma
Sydän	Bradykardia ¹ , sydämen rytmihäiriöt, EKG-muutokset, takykardia, kardiogeeniinen shokki, stressin laukaisema sydänhalvaus
Verisuonisto	Hypertensio, perifeerinen iskeemia ² mukaan lukien raajojen kuolio, plasman volyyminvaje pitkääkisen käytön yhteydessä
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina	Hengenahdistus
Ruoansulatuselimistö	Pahoinvointi, oksentelu
Munuaiset ja virtsatiet	Virtsaumpi
Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat	Extravasaatio, pistoskohdan kudosvaurio (nekroosi)

¹ Bradykardia, joka on luultavasti verenpaineen kohoamisesta johtuva refleksi.

² Iskemia, joka johtuu voimakkaasta verisuonia supistavasta vaikutuksesta ja kudoshypoksiasta.

Yliannostus tai tavanomaiset annokset yliherkillä henkilöillä (esim. potilailla, joilla on kilpirauhasen liikatoiminta) saattavat aiheuttaa vaikeaa hypertensiota, johon liittyy voimakas päänsärky, valonarkkuus, rintalastan takainen pistävä kipu, kalpeus, kuume, voimakas hikoilu ja oksentelu. Hypertensio saattaa lopulta johtaa akuuttiin keuhkoedeemaan, sydämen rytmihäiriöihin ja sydänpysähdykseen.

Epäillyistä hattavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisten epäillyistä hattavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-hattatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä hattavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Oireet

Yliannostus saattaa aiheuttaa päänsärkyä, vaikea-asteista hypertensiota, reflektorista bradykardiaa, huomattavaa perifeerisen resistenssin lisääntymistä ja sydämen minuuttivilauuden pienemistä. Näihin saattaa liittyä voimakasta päänsärkyä, aivoverenvuotoa, valonarkkuutta, rintalastan takaista kipua, kalpeutta, kuumetta, voimakasta hikoilua, keuhkoedeemaa ja oksentelua.

Hoito

Yliannostustapauksissa (mikä havaitaan verenpaineen liiallisena kohoamisena) infuusionopeutta on hidastettava tai lääkkeen anto on keskeytettävä, kunnes potilaan tila on vakaa.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: adrenergiset ja dopaminergiset lääkeaineet, ATC-koodi: C01CA03

Tavanomaisilla klinisesti käytetyillä annoksilla saavutettava vaikutus verisuoniin on seurausta noradrenaliinin samanaikaisesta alfa- ja beeta-adrenergisten reseptorien stimulaatiosta sydämessä ja verisuonistossa. Sydäntä lukuun ottamatta vaikutus kohdistuu lähinnä alfareseptoreihin. Tämän seurauksena sydänlihaksen supistusvoima kasvaa ja (vagaalisen estovaikutuksen jäädessä pois) sydämen syke kiihtyy. Perifeerinen resistenssi lisääntyy ja diastolin sekä systolin verenpaine kohoavat.

5.2 Farmakokinetiikka

Imeytyminen

Laskimoon annetun noradrenaliinin puoliintumisaika on noin 1–2 minuuttia.

Jakautuminen

Noradrenaliini poistuu nopeasti plasmasta soluunoton ja metabolismian kautta. Se ei läpäise helposti veri-avioestettä.

Biotransformaatio

- Katekoli-o-metyylitransfераasi metyloii.
- Monoaminioksidaasi (MAO) poistaa aminoryhmän.
- Molempien loppumetaboliitti on 4-hydroksi-3-metoksimantelihappo.
- Normetanefriini ja 3,4-dihydroksimantelihappo ovat eräitä välitemaboliitteja.

Eliminaatio

Noradrenaliini erittyy virtsaan pääosin metaboliittien sulfaattikonjugaatteina ja vähäisemmässä määrin metaboliittien glukuronidikonjugaatteina. Vain pieni määrä noradrenaliinista erittyy muututtumattomana virtsaan.

5.3 Prekliinis et tiedot turvallisuudesta

Prekliinissä tutkimuksissa ei ole sellaista merkittävää tietoa lääkkeen määräjäälle, jota ei olisi esitetty tämän valmisteyhteenvedon muissa osioissa.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Natriumkloridi
Dinatriumedetaatti
Kloorivetyhappo (pH:n säätö)
Injektionesteisiin käytettävä vesi

6.2 Yhteensopimattomuudet

Koska yhteensovivuustutkimuksia ei ole tehty, tästä lääkevalmisteesta ei saa sekoittaa muiden lääkevalmisteiden kanssa.

6.3 Kestoaika

2 vuotta.

Kemiallisen ja fysikaalisen säilyvyyden käytön aikana on osoitettu olevan 24 tuntia 30 °C:n lämpötilassa polypropyleenista valmistetussa ruiskussa säilytettynä. Mikrobiologiselta kannalta valmiste tulisi kuitenkin käyttää heti. Jos valmistetta ei käytetä heti, käyttöä edeltävä säilytysaika ja -olosuhteet ovat käyttäjän vastuulla eivätkä saisi ylittää 24 tuntia 2 °C–8 °C:n lämpötilassa, paitsi jos valmisten käsittely on tapahtunut aseptisesti validoiduissa olosuhteissa.

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C.

Pidä injektiopullo ulkopakkauksessa. Herkkä valolle. Ei saa jäätää.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

20 ml tai 50 ml kirkas injektiopullo tyypin II lasia, joka on suljettu klorobutyylkumitulpalla ja alumiinikorkilla.

Saatavilla 1 ja 10 injektiopullon pakkuksissa.

Kaikkia pakkauskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiseelle ja muut käsittelyohjeet

Vain kertakäytöön. Hävitä käytämättä jäändyt liuos.

Tämä lääkevalmiste on jo valmiaksi laimennettu ja siten valmis käytettäväksi. Sitä ei saa laimentaa ennen käyttöä. Lääkevalmiste voidaan antaa joko ruiskupumppua, infuusiopumppua tai tippalaskinta käyttäen, mikä mahdollistaa määrätyn vähimmäistilavuuden täsmällisen ja jatkuvan annon tarkkaan kontrolloidulla infuusionopeudella kohdassa 4.2 esitetyjen annosohjeiden mukaisesti. Tämä lääkevalmiste on kirkas ja väritön liuos, jossa ei ole näkyviä hiukkasia. Liuosta ei saa käyttää, jos se on hiukan kellertävää tai vaaleanpunaisista, sen väri on ruskea tai siinä on hiukkasia tai saostumia.

Käytämätön lääkevalmiste tai jälte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Laboratoire Aguettant
1 rue Alexander Fleming

69007 Lyon
Ranska

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

38172

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 08.10.2021

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

25.07.2022

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDELETS NAMN

Mykronor 5 mikrogram/ml, injektions-/infusionsvätska, lösning

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje ml lösning för injektion/infusion innehåller 10 mikrogram av noradrenalintrartrat (monohydrat), motsvarande 5 mikrogram av vattenfritt noradrenalin.

Varje injektionsflaska på 20 ml innehåller 200 mikrogram av noradrenalintrartrat (monohydrat), motsvarande 100 mikrogram av vattenfritt noradrenalin.

Varje injektionsflaska på 50 ml innehåller 500 mikrogram av noradrenalintrartrat (monohydrat), motsvarande 250 mikrogram av vattenfritt noradrenalin.

Hjälpméne med känd effekt

Detta läkemedel innehåller natrium.

Varje ml lösning för injektions-/infusionsvätska innehåller 3,54 mg motsvarande 0,15 mmol natrium.

Varje injektionsflaska på 20 ml innehåller ungefär 71 mg motsvarande 3 mmol natrium.

Varje injektionsflaska på 50 ml innehåller ungefär 177 mg motsvarande 7,5 mmol natrium.

För fullständig förteckning över hjälpménen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Injektions-/infusionsvätska, lösning.

Klar och färglös lösning, fri från synliga partiklar.

pH: 3,7-4,1

Osmolalitet: 260-320 mOsm/kg.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Återställa och understödja blodtryck perioperativt efter hypotoni inducerat av spinal eller generell anestesi hos vuxna.

4.2 Dosering och administreringssätt

Denna läkemedelsform och styrka är lämplig för perioperativ användning, styrkan är inte anpassad för akutsjukvård.

Dosering

Detta läkemedel ska inte spädas före användning. Det är färdigt för användning och ska inte blandas med andra läkemedel. Det är lämpligt för injektion eller kontinuerlig infusion via en perifer venkateter.

Patienten ska övervakas noggrant hela tiden behandlingen med noradrenalin pågår.

Noradrenalin ska endast administreras av hälso- och sjukvårdspersonal som har erfarenhet av dess användning och har lämpliga resurser för att övervaka patienten på ett adekvat sätt.

Initial infusionshastighet

Den initiala dosen är mellan 0,02 mikrog/kg/min och 0,05 mikrog/kg/min av noradrenalin (motsvarande 0,04 mikrog/kg/min och 0,1 mikrog/kg/min av noradrenalintartrat). En initial intravenös bolusdos på 5 mikrog till 10 mikrog av noradrenalin (10 mikrog till 20 mikrog noradrenalintartrat) kan administreras innan infusionens start, efter spinalbedövning eller induktion av generell anestesi.

Titrering av dosen

När infusionen av noradrenalin har startats kan den behandlande läkaren öka och sänka dosen efter behov för att upprätthålla ett adekvat målblodtryck under den perioperativa perioden. Dosen bör justeras med ledning av patientens ålder, vikt och kliniskt tillstånd.

Intravenös bolusdos på 5 mikrog till 10 mikrog noradrenalin (10 mikrog till 20 mikrog noradrenalintartrat) kan ges om blodtrycket behöver ökas snabbt.

Noradrenalin lösning till infusion 5 mikrogram/ml (noradrenalinbas)			
Patientens vikt	Dosering (mikrogram/kg/min) noradrenalinbas	Dosering (mikrogram/kg/min) noradrenalin tartrat	Infusionshastighet (ml/h)
50 kg	0,01	0,02	6
	0,02	0,04	12
	0,03	0,06	18
	0,04	0,08	24
	0,05	0,1	31
	0,06	0,12	36
	0,07	0,14	42
	0,08	0,16	48
60 kg	0,01	0,02	7,2
	0,02	0,04	14,4
	0,03	0,06	21,6
	0,04	0,08	28,8
	0,05	0,1	36
	0,06	0,12	43,2
	0,07	0,14	50,4
	0,08	0,16	57,6
70 kg	0,01	0,02	8,4
	0,02	0,04	16,8
	0,03	0,06	25,2
	0,04	0,08	33,6
	0,05	0,1	42
	0,06	0,12	50,4
	0,07	0,14	58,8
	0,08	0,16	67,2
80 kg	0,01	0,02	9,6
	0,02	0,04	19,2
	0,03	0,06	28,8
	0,04	0,08	38,4
	0,05	0,1	48
	0,06	0,12	57,6
	0,07	0,14	67,2
	0,08	0,16	76,8
90 kg	0,01	0,02	10,8
	0,02	0,04	21,6
	0,03	0,06	32,4
	0,04	0,08	43,6
	0,05	0,1	54
	0,06	0,12	64,8
	0,07	0,14	75,6
	0,08	0,16	86,4

Behandlingstidens längd och övervakning

Noradrenalin ska ges så länge som det bedöms nödvändigt för att upprätthålla adekvat blodtryck och vävnadsperfusjon under den perioperativa perioden.

Utsättande av behandling

Infusionshastigheten ska sänkas gradvis för att undvika abrupt utsättning, vilket annars kan resultera i akut hypotension.

Nedsatt lever/njurfunktion

Det finns ingen erfarenhet från behandling av patienter med nedsatt lever- eller njurfunktion.

Äldre patienter

Generellt ska valet av dosering till äldre patienter göras med försiktighet. Inled med en infusionshastighet i den lägre delen av dosintervallet för att återspeglar den högre förekomsten av nedsatt lever-, njur- och hjärtfunktion, samsjuklighet eller annan läkemedelsbehandling.

Pediatrisk population

Detta läkemedel är endast indicerat till vuxna.

Säkerhet och effekt för noradrenalin till barn under 18 år har ännu inte fastställts. Inga data finns tillgängliga.

Administreringssätt

Intravenös användning.

Detta läkemedel är en lösning färdig för administrering och endast avsett för en patient. Späd ej före användning.

Infusionen kan administreras som bolusinjektion eller kontinuerlig infusion via perifer venkateter. Infusionen kan ges med kontrollerad infusionshastighet, antingen via sprutpump, infusionspump eller droppräknare.

Infusionsställe

Infusionen ska administreras genom en perifer eller central venkateter.

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmitt som anges i avsnitt 6.1. Använd inte med cyclopropan, halotanbedövning. För interaktioner se avsnitt 4.5.

4.4 Varningar och försiktighet

Detta läkemedel ges via injektion/infusion genom en perifer venkateter.

Infusionen ska ske med kontrollerad hastighet, antingen via sprutpump, infusionspump eller droppräknare. Denna läkemedelsform och styrka är lämplig för perioperativ användning, styrkan är inte anpassad för akutsjukvård.

Noradrenalin ska endast användas tillsammans med lämplig blodvolymersättning.

Om noradrenalin kontinuerligt administreras för att upprätthålla blodtrycket utan lämplig blodvolymersättning kan följande inträffa: svår perifer och visceralt vasokonstriktion, minskad renalperfusion och urinproduktion, dåligt systemiskt blodflöde trots ”normalt” blodtryck, vävnadshypoxi och mjölkysyraacidos. Blodvolymersättning kan administreras före och/eller samtidigt som detta läkemedel. Men om helblod eller blodplasma är indicerat för att öka blodvolymen, administrera dessa separat (t.ex. om det administreras samtidigt, använd Y-tub och separata behållare) Långvarig administrering av någon potent vasopressor kan leda till plasmavolymbrist, som ska korrigeras kontinuerligt med lämplig vätske- och elektrolytersättningsterapi. Om plasmavolymerna inte korrigeras, kan hypotension uppstå när noradrenalin sätts ut eller att blodtrycket upprätthålls med risk för svår perifer och visceralt vasokonstriktion (t.ex. minskad renal perfusion) med minskat blodflöde och vävnadsperfusjon med efterföljande vävnadshypoxi och mjölkysyraacidos och eventuell ischemisk skada. Kallbrand av extremiteter har sällan rapporterats.

Särskild försiktighet bör iakttas hos patienter med kranskärlssjukdom, mesenteriska eller perifer vaskulär trombos eftersom noradrenalin kan öka ischemi och utvidga området för infarkt, såvida inte den behandlande läkaren anser att det är nödvändigt att ge noradrenalin som livräddande ingrepp. Särskild försiktighet bör iakttas för patienter med leversvikt, svår njursvikt, ischemisk hjärtsjukdom och förhöjt intrakraniell tryck.

Liknande försiktighet ska iakttas hos patienter med hypotension följt av hjärtinfarkt och hos patienter med angina, särskilt Prinzmetals variant av angina, diabetes, hypertension eller hypertyroidism (se avsnitt 4.8).

Äldre patienter kan vara särskilt känsliga för effekterna av noradrenalin då de i högre utsträckning har nedsatt lever-, njur-, eller hjärtfunktion och samtidig sjukdom eller annan läkemedelsbehandling.

Noradrenalin är inte rekommenderat till barn (se avsnitt 4.2 och 5.2).

Noradrenalin ska endast hanteras av sjukvårdspersonal som har erfarenhet av dess behandling och har lämpliga faciliteter för att övervaka patienten på ett adekvat sätt. Där det behövs, måste lämplig ersättningsterapi för blodvolym eller vätska tillsammans med ryggläge och höjning av benen inledas och upprätthållas före och/eller under behandling med detta läkemedel. Vid infusion av noradrenalin, ska blodtrycket och flödeshastigheten kontrolleras regelbundet för att undvika hypertension. Därför är det önskvärt att registrera blodtrycket varannan minut från det att administreringen startar tills att det önskade blodtrycket är uppnått och därefter var femte minut, om administreringen ska fortsätta. Flödeshastigheten måste övervakas konstant och patienten ska aldrig lämnas oövervakad under tiden då noradrenalin ges. Hypertension kan slutligen leda till akut lungödem, arytmier och hjärtstopp.

Hjärtarytmier kan uppstå när noradrenalin används tillsammans med hjärtsensibiliseraende läkemedel och kan vara mer sannolik hos patienter med hypoxi och hyperkapni.

Infusionen med noradrenalin ska sättas ut successivt eftersom plötsligt upphörande kan leda till ett katastrofalt blodtrycksfall.

Administrering i venerna i de nedre extremiteterna hos äldre och patienter med ocklusiva sjukdomar ska undvikas p.g.a. eventuell vasokonstriktion (se avsnitt 4.2 – Infusionsställe).

Extravasation

Infusionsstället ska övervakas frekvent för fritt flöde. Försiktighet bör iakttas för att undvika extravasation av noradrenalin till vävnad, då lokal nekros kan uppstå p.g.a. den vasokonstringerande effekten av läkemedlet. Blanchering längs den infunderade venen, ibland utan uppenbar extravasation, har tillskrivits vasa vasorum-sammandragning med ökad permeabilitet i venväggen, vilket kan leda till ett visst läckage. I sällsynta fall kan detta utvecklas till ytlig hudavlossning, särskilt under infusion i benvener hos äldre patienter eller hos dem som lider av obliterativ kärlsjukdom. Om blanchering uppstår bör man överväga att byta infusionsställe med jämma mellanrum så att effekterna av lokal vasokonstriktion avtar.

VITKIGT- Antidot för ischemisk extravasation

För att förhindra hudavlossning och nekros i områden där extravasation skett, bör området infiltreras så snart som möjligt med 10-15 ml saltlösning innehållande 5-10 mg av fentolamin, ett adrenergt blockerande ämne. En spruta med en smal injektionsnål ska användas med lösningen infiltrerat rikligt i hela området, vilket lätt kan identifieras av dess kalla, hårda och bleka utseende. Sympatisk blockad med fentolamin orsakar omedelbara och iögonfallande lokala hyperemiska förändringar om området infiltreras inom 12 timmar. Fentolamin ska ges så snart som möjligt efter det att extravasationen har noterats och noradrenalininfusionen ska stoppas.

Detta läkemedel innehåller 71 mg natrium per 20 ml injektionsflaska, motsvarande 3,6 % av WHOs högsta rekommenderat dagligt intag (2 g natrium för vuxna).

Detta läkemedel innehåller 177 mg natrium per 50 ml injektionsflaska, motsvarande 8,9 % av WHOs högsta rekommenderat dagligt intag (2 g natrium för vuxna).

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Kombinationer som bör undvikas

- Flyktiga halogenanestetika: allvarlig ventrikulär arytmia (ökad excitabilitet i hjärtat).

- Antidepressiva imipraminmedel, guanetidin, reserpin: paroxysmal hypertension med möjlig arytmia (hämmer upptaget av sympathomimetika i sympathiska fibrer).
- Serotonerga-adrenerga antidepressiva medel: paroxysmal hypertension med möjlig arytmia (hämmer upptaget av sympathomimetika i sympathiska fibrer).

Kombinationer som kräver försiktighet vid användning

- Icke-selektiva MAO hämmare: ökad pressorverkan hos sympathomimetika, vilken vanligtvis är måttlig. Bör endast användas under noggrann medicinsk övervakning.
- Selektiva MAO-A hämmare, linezolid och metylenblått: genom extrapolering från icke-selektiva MAO-hämmare, risk för ökning av pressorverkan. Bör endast användas under noggrann medicinsk övervakning.

Försiktighet krävs vid användning av noradrenalin och betablockerare eftersom allvarlig hypertension kan uppstå.

Försiktighet krävs vid användning av noradrenalin med följande läkemedel eftersom ökad påverkan på hjärtat kan uppstå: tyreoideahormoner, hjärtglykosider, antiarytmika.

Ergotalkaloider eller oxytocin kan förstärka blodtryckshöjande och vasokonstriktiva effekter.

Samtidig användning av propofol och noradrenalin kan leda till propofol-infusionssyndrom (PRIS).

Infusionslösningar med noradrenalin ska inte blandas med andra läkemedel.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Det finns inga eller begränsad mängd data från användningen av noradrenalin i gravida kvinnor. Djurstudier är ofullständiga vad gäller reproduktionstoxikologiska effekter. Noradrenalin kan försämra placentaperfusion och inducera bradykardi hos fostret. Det kan också ha en kontraktileffekt på livmodern hos den gravida kvinnan och leda till fetal asfyxi under sen graviditet. Dessa möjliga risker för fostret ska därför övervägas mot den potentiella nyttan för modern.

Detta läkemedel rekommenderas inte under graviditet såvida inte kvinnans kliniska tillstånd kräver behandling med noradrenalin.

Amning

Det är okänt om noradrenalin utsöndras i bröstmjölk. Däremot absorberas inte noradrenalin oralt och exponeringen i bröstmjölken förväntas därför inte ha negativa effekter för barnet. Detta läkemedel ska användas med försiktighet under amning.

Fertilitet

Inga studier har utförts för att samla in fertilitetsdata för noradrenalin.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Ingen information finns tillgänglig. Förhållandena under vilka noradrenalin ges exkluderar möjligheten att framföra fordon eller använda maskiner.

4.8 Biverkningar

Tabell 1 listar biverkningar som har förekommit under behandling med noradrenalin. Denna information har samlats in genom spontan rapportering och p.g.a. problem vid beräkning av rapporteringsfrekvenser från spontan rapportering är frekvensen för de listade biverkningarna inte känd (kan inte beräknas utifrån tillgängliga data). Biverkningarna rapporteras i minskande frekvensordning inom varje systemorganklass (SOC).

Tabell 1: Biverkningar rapporterade med noradrenalin genom spontan rapportering

Systemorganklass (SOC)	Biverkning
Psykiska störningar	Ångest, insomnia.
Centrala och perifera nervsystemet	Övergående huvudvärk, tremor, yrsel.
Ögon	Akut glaukom.
Hjärtat	Bradykardi ¹ , arytmia, EKG förändringar, takykardi, kardiogen chock, stresskardiomyopati.
Blodkärl	Hypertension, perifer ischemi ² inklusive kallbrand av extremiteterna, minskad plasmavolym vid långvarig användning.
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum	Dyspné.
Magtarmkanalen	Illamående och kräkningar.
Njurar och urinvägar	Urinretention.
Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället	Nekros vid injektionsområdet på grund av extravasering.

¹ Bradykardi, troligen reflektoriskt som ett resultat av blodtrycksstegring.

² Ischemi, p.g.a. potent vasokonstringerande effekt och vävnadshypoxi.

Överdosering eller konventionella doser hos överkänsliga personer (t.ex. patienter med hypertrofieos) kan orsaka allvarlig hypertension med svår huvudvärk, ljuskänslighet, huggande retrosternal smärta, blekhet, feber, intensiv svettning och kräkningar. Hypertension kan slutligen leda till akut lungödem, arytmia eller hjärtstopp.

Rapportering av biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nyttariskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Symptom

Överdosering kan resultera i huvudvärk, allvarlig hypertension, reflektorisk bradykardi, kraftig ökning av det perifera motståndet samt minskad hjärtminutvolym. Detta kan åtföljas av svår huvudvärk, hjärnblödning, ljuskänslighet, retrosternal smärta, blekhet, feber, intensiv svettning, lungödem och kräkningar.

Hantering

Vid oavsiktlig överdosering, vilket framgår av för hög blodtryckshöjning, minska infusionshastigheten eller avbryt behandling med detta läkemedel tills patientens tillstånd har stabiliseras.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: adrenerga och dopaminerga medel, ATC-kod: C01CA03

Den vaskulära effekten för doserna som normalt används kliniskt är resultatet från samtidig stimulering av alfa- och beta-adrenerga receptorer i hjärtat och kärlsystemet. Förutom i hjärtat, är dess

verkan främst på alfa-receptorer. Detta resulterar i en kraftigare hjärtmuskelkontraktion och (i avsaknad av vagala hämningar) en högre hjärtfrekvens. Perifert motstånd ökar och diastoliskt och systoliskt tryck höjs.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Efter intravenös administrering har noradrenalin en plasmahalveringstid på cirka 1 till 2 minuter.

Distribution

Noradrenalin elimineras snabbt från plasma genom en kombination av cellulär återupptagning och metabolism. Det passerar inte lätt över blod-hjärnbarriären.

Metabolism

- Metylering genom katekol-o-metyltransferas.
- Deaminering med monoaminoxidas (MAO).
- De slutliga metaboliterna från båda är 4-hydroxi-3-metoxymandelinsyra.
- Intermediära metaboliter inkluderar normetanefrin och 3,4-dihydroximandelinsyra.

Eliminering

Noradrenalinmetaboliter utsöndras huvudsakligen i urinen främst som sulfatkonjugat och i mindre utsträckning som glukuronidkonjugat. Endast små mängder noradrenalin utsöndras oförändrat.

5.3 Prekliniska säkerhetssuppgifter

Det finns inga prekliniska data som är relevanta för förskrivaren som kompletterar det som redan ingår i andra avsnitt av produktresumén.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälvpämne n

Natriumklorid

Dinatriumedetat

Saltsyra (pH-justering)

Vatten för injektionsvätskor

6.2 Inkompatibiliteter

Då blandbarhetsstudier saknas skall detta läkemedel inte blandas med andra läkemedel.

6.3 Hållbarhet

2 år.

Kemisk och fysikalisk stabilitet vid användning har påvisats vid 30 °C i 24 timmar i en polypropylenspruta. Ur en mikrobiologisk synpunkt ska produkten användas omedelbart. Om den inte används omedelbart är förvaringstid och förvaringsförhållanden före användning användarens ansvar och ska normalt inte vara längre än 24 timmar vid 2-8 °C, såvida hantering inte har skett i kontrollerat och validerat aseptiskt förhållande.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 25 °C.

Förvara injektionsflaskan i ytterkartongen. Ljuskänsligt. Får ej frysas.

6.5 Förpackningstyp och inne håll

Klar injektionsflaska om 20 ml eller 50 ml av typ II-glas, försluten med klorobutylgummi och ett aluminiumlock.

Förpackning med 1 eller 10 injektionsflaskor.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Endast för engångsbruk. Oanvänt läkemedel ska kasseras.

Detta läkemedel ska inte spädas före användning, det är redo att användas. Infusionen kan administreras antingen via sprutpump, infusionspump eller droppräknare med kapacitet att adekvat och konsekvent tillföra den minsta specificerade volymen med en strikt kontrollerad infusionshastighet i linje med dosinstruktionerna som anges i avsnitt 4.2. Detta läkemedel är en klar och färglös lösning, fri från synliga partiklar. Lösningen ska inte användas om lösningen är gulaktig eller rosa eller har brun färg eller om den innehåller partiklar eller en fällning.

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Laboratoire Aguettant
1 rue Alexander Fleming
69007 Lyon
Frankrike

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

38172

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 08.10.2021

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

25.07.2022